

Lægemedler

– Tilskud til lægemedler, jf. §§ 144 -152.

Øvrige ydelser

- Tilskud til ernæringspræparater, jf. § 160.
- Begravelseshjælp, jf. § 161.
- Visse ydelser til søfarende m.v., jf. § 162.
- Tilskud til tandpleje til visse kræftpatienter samt patienter med Sjøgrens Syndrom, jf. § 167.
- Tilskud til ydelser købt eller leveret i et andet EU/EØS-land, jf. § 169.

Befordring

- Befordringsgodtgørelse til personer, der har ret til vederlagsfri sygehusbehandling (når betingelserne er opfyldt), jf. § 172.

Spørgsmål 34:

Er ministeren enig i, at princippet fri og lige adgang til det danske sundhedsvæsen (vederlagsfri behandling til sygehusbehandling, behandling hos alment praktiserende læger og speciallæger m.v.) er så fundamentalt i det danske sundhedssystem, at der ikke må herske tvivl om, hvorvidt dette princip skal og kan opretholdes fremover?

Svar:

Jeg er enig i – og det er regeringens politik – at borgerne fortsat skal have adgang til vederlagsfri sygehusbehandling, vederlagsfri behandling hos alment praktiserende læger og speciallæger og en række andre ydelser. Derfor er alle bestemmelser om vederlagsfrihed for en lang række sundhedsydelser i den nuværende lovgivning videreført fuldstændig uændret i forslaget til sundhedslov, jf. min besvarelse af spørgsmål 33.

Netop på grund af spørgsmålets vigtighed finder jeg det uheldigt og urimeligt over for borgerne, at der søges skabt og vedligeholdt en usikkerhed herom, som er fuldstændig uden grundlag.

Jeg kan tilføje, at når der i lovforslagets § 2 tales om »let og lige adgang« og ikke fri adgang, er årsagen alene, at sundhedsloven omfatter samtlige ydelser i sundhedsvæsenet, herunder ydelser der både nu og efter forslaget er forbundet med egenbetaling, f.eks. tandpleje. Det ville derfor være direkte misvisende at anføre »fri« –

i betydningen gratis – adgang som et mål i lovforslagets indledende bestemmelser.

Spørgsmål 35:

Er ministeren enig i, at der ikke kan lovgives i form af udvalgsbilag til et lovforslag?

Svar:

Ja, jeg er enig i, at der ikke kan lovgives i udvalgsbilag. Det kan der i øvrigt heller ikke i et lovforslags bemærkninger, men begge dele kan være et fortolkningsbidrag til loven.

Hvis der med spørgsmålet sigtes til det brev af 25. februar 2005 (L 74 – bilag 4) om vederlagsfri behandling, som jeg har sendt til Folketingets Sundhedsudvalg, bemærkes, at der i dette tilfælde hverken er behov for at lovgive eller fortolke yderligere. Vederlagsfriheden på de områder, hvor den gælder i den nuværende lovgivning, er utvetydigt sikret gennem bestemmelserne i lovforslaget om de enkelte ydelser, jf. min besvarelse af spørgsmål 33. Disse bestemmelser giver borgerne en klar, direkte ret til vederlagsfrihed på de pågældende områder, hvilken ingen fortolkning eller præcisering af lovens brede og generelle formålsbestemmelse vil kunne give.

Spørgsmål 36:

Vil ministeren med henvisning til

- a) høringsnotatet (L 74 – bilag 1), hvoraf fremgår, at der vil ske en præcisering af bemærkningerne til § 2 med henblik på at sikre, at der ikke skal være tvivl om, at princippet om vederlagsfri adgang til sygehusydelser m.v. fastholdes,
- b) ministerens brev af 25. februar 2005 til udvalget (L 74 – bilag 4), hvoraf det fremgår, at den i høringsnotatet oplyste præcisering af bemærkningerne til § 2 ved en fejl ikke er kommet med i lovforslaget,
- c) debatten herom under 1. behandlingen af lovforslaget,
- d) almindelige lovkvalitetshensyn og
- e) at den fri og lige adgang er et fundamentalt princip i det danske sundhedssystem

stille ændringsforslag til lovforslaget, som sikrer, at der ikke kan rejses tvivl om, at der med lovforslaget ikke ændres ved gældende principper og regler for, hvilke former for behandling der er vederlagsfri, og hvilke der opkræves egenbetaling for?